

til den højtærede Landbrugsminister, der i sin Forelæggelsestale sagde, at det er i alt Fald det mindste, der kan være Tale om. Jeg skal ikke have noget imod, at vi i Udvalget mulig naar op til 45 Kr. som en Pris, der maaske kunde være mere passende. Det er for mig ikke det afgørende; om det bliver 43, 44 eller 45 Kr., for mig er det afgørende det, om det, der har dannet Grundlaget for Prisansættelsen, saadan som den er foreslaaet, virkelig er det rette.

Grundlaget for denne Prisansættelse er nemlig Cifprisen for Majs her i Landet. Hvis vi tænker paa dyrisk Produktion herhjemme, maa vi tænke paa Indførelse af Majs. Majs er den største Kornart, der overhovedet kan faas til dyrisk Produktion. Naar vi da gaar ud fra Cifprisen for Majs her i Landet og dertil lægger en 7—8 Kr., vil man være naaet til den Pris, som betyder Opfyldelse af det rimelige Krav, som er stillet fra Producenternes Side. Derved bliver man i Stand til, naar man kører hen med sin Rug, at faa Foderkorn hjem i Stedet uden direkte Udlæg; maaske bliver der endda lidt til Vognleje eller et lille Tillæg for Ulejligheden. For Resten bør man ikke glemme, at den Majs, vi har faaet det sidste Par Aar, navnlig det sidste, er saa daarlig, at der ikke er Tale om, at den i Foderværdi staaar paa Højde med den gode danske Rug; selv om Prisen var en lille Smule rigeligere paa dette Punkt, kan vel derfor ingen have noget derimod, saa meget mindre som vi gerne skulde animere til en saa stor Rugavl som vel muligt. Dette Krav maa tilfredsstilles, at Landbruget virkelig kan faa saa høj en Pris, at det uden Udgift kan købe anden Sæd, og at det virkelig, hvis de vil, nu straks kan inddække sig for Vinteren. Jeg taler ikke om en Ombytning, saadan som vi har haft det tidligere, en Ombytning, som forudsætter en Korncentral og medfører en meget dyr Administration for Staten. Men Landmændene skal have en saadan Pris, at de kan købe, om de vil, saa maa de selv om, om de vil inddække sig straks eller vente til hen paa Foraaret, eller til de har Brug for det; mulig er Prisen da steget, mulig er den faldet, det bliver deres egen Sag, men Loven skal være saaledes, at de kan inddække sig, hvis de vil. Jeg tror, det kan naas, hvis vi gaar lidt højere op, men det kan vi undersøge i Ud-

valget. For mange vil det være en ikke ringe Tilfredsstillelse, om man kunde naa op til de 45 Kr. lidt senere hen paa Vinteren. Om Prisen skal være den samme Pris hele Aaret, eller om der skal være en vis Stigning, for at man derigennem kunde spare Lagerleje, det er Spørgsmaal, der kan siges en Del om; men det kan ikke være noget Kardinalpunkt for nogen, om det bliver det ene eller det andet. Hvis virkelig Rugen og Hyeden vil indgaa jævnt, vil en lille Stigning eller en lille Lagerpræmie til Landmændene for at opbevare den imidlertid være vel anvendt.

En Bestemmelse, som tidligere har givet Anledning til stor Strid paa Rigsdagen, er Bestemmelsen om den hollandske Vægt. Det kan jo ikke nægtes, at i en stor Del af Jylland har de hidtidige Bestemmelser om den hollandske Vægt virket ret uretfærdigt. Efter de Erfaringer, der er indhøstede, tror jeg, man maa erkende, at nogen Kvalitetsbestemmelse maa vi have; og nu er den hollandske Vægt vel ikke nogen god Kvalitetsmaaler, men vi har ingen bedre. I de magre Egne af Jylland, og det er de Egne, hvor der avles allermest Rug, kan man ikke, selv om man søger at tørre Kornet nok saa godt og passer det efter alle Kunstens Regler, faa den hollandske Vægt saa højt op, som man kan paa Øerne; naar man da skal aflevere Rugen, kan Bestemmelsen om den hollandske Vægt let komme til at virke højest uretfærdigt; og det har den da ogsaa gjort i tidligere Aar. Jeg vil gerne bringe Landbrugsministeren min Tak, fordi han har forstaaet dette Forhold og derfor lader der være et nogenlunde stort Spillerum, saa at der først bliver Fradrag i Prisen, naar man kommer under en hollandsk Vægt af 114. Personlig mener jeg, at vi godt kunde tage et lille Skridt til og gaa ned til 112 Pund; der vilde ikke ske noget særligt derved, men man vilde borttage den Misfornøjelse, der i de magre jyske Egne er med den hollandske Vægt. Nogen Kvalitetsmaaling maa der være baade af Hensyn til Afleveringen og af Hensyn til de Folk, som skal opbevare Rugen. Nu ved jeg godt, at der er Medlemmer her i Salen — maaske vil den Ordfører, som kommer efter mig, sige det —, som mener, at 114 er for lav en Vægt; men jeg vil gøre de Herrer opmærksom paa — hvad de vist for øvrigt saa